

Zbornik sudske prakse

Predmet C-550/16

A

i

S

protiv

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(zahtjev za prethodnu odluku, koji je uputio Rechtbank Den Haag)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86/EZ – Članak 2. uvodna rečenica i točka (f) – Pojam ‚maloljetnik bez pratnje‘ – Članak 10. stavak 3. točka (a) – Pravo izbjeglice na spajanje obitelji sa svojim roditeljima – Izbjeglica koji je mlađi od 18 godina u trenutku ulaska na područje države članice i podnošenja zahtjeva za azil, ali koji je punoljetan u trenutku donošenja odluke kojom mu se odobrava azil i podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji – Odlučujući datum za ocjenu statusa ‚maloljetnika‘ osobe u pitanju”

Sažetak – Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. travnja 2018.

1. *Pravo Europske unije – Tumačenje – Odredba koja ne sadržava nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica – Autonomno i ujednačeno tumačenje – Primjenjivost na određivanje datuma na temelju kojeg se može ocijeniti svojstvo izbjeglice kao ‚maloljetnika bez pratnje‘ u smislu Direktive 2003/86*

(Direktiva Vijeća 2003/86, čl. 2. t. (f))

2. *Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika useljavanja – Pravo na spajanje obitelji – Direktiva 2003/86 – Spajanje obitelji izbjeglicâ – Pojam ‚maloljetnik bez pratnje‘ – Izbjeglica koji je mlađi od 18 godina u trenutku ulaska na područje države članice i podnošenja zahtjeva za azil, ali koji je tijekom postupka azila postao punoljetan – Uključenost*

(Direktiva Vijeća 2003/86, čl. 2. t. (f) i čl. 10. st. 3. t. (a))

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 39. – 45.)

2. Članak 2. uvodnu rečenicu i točku (f) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, u vezi s njezinim člankom 10. stavkom 3. točkom (a), treba tumačiti na način da „maloljetnikom” u smislu te odredbe treba smatrati državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva koja je bila mlađa od osamnaest godina u trenutku ulaska na područje države članice i podnošenja zahtjeva za azil u toj državi, ali koja je, tijekom postupka azila, postala punoljetna i zatim joj je priznat status izbjeglice.

Iako je mogućnost tražitelja azila da podnese zahtjev za spajanje obitelji na temelju Direktive 2003/86 tako uvjetovana time da je o njegovu zahtjevu za azil već donesena pozitivna konačna odluka, valja ipak utvrditi da se taj uvjet lako objašnjava činjenicom da, prije donošenja takve odluke, nije moguće sa sigurnošću znati ispunjava li dotična osoba uvjete za priznavanje statusa izbjeglice, što pak utječe na njezino pravo na ishođenje spajanja obitelji. Dakle, nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s poglavljem II. Direktive 2011/95, svaki državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja ispunjava materijalne uvjete iz poglavlja III. te direktive ima subjektivno pravo da joj se prizna status izbjeglice, i to čak i prije nego što se donese formalna odluka u tom pogledu.

U tim okolnostima, kad bi pravo na spajanje obitelji iz članka 10. stavka 3. točke (a) Direktive 2003/86 ovisilo o trenutku u kojem nadležno nacionalno tijelo formalno donese odluku kojom se priznaje status izbjeglice dotičnoj osobi te, stoga, o većoj ili manjoj brzini kojom to tijelo obrađuje zahtjev za međunarodnu zaštitu, bio bi doveden u pitanje korisni učinak te odredbe i to bi bilo protivno ne samo cilju te direktive – koji se sastoji u promicanju spajanja obitelji i pružanja u tom pogledu posebne zaštite izbjeglicama, osobito maloljetnicima bez pratnje – nego i načelima jednakog postupanja i pravne sigurnosti. S druge strane, uzimanjem datuma podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu kao referentnog za ocjenu dobi izbjeglice za potrebe primjene članka 10. stavka 3. točke (a) Direktive 2003/86 može se zajamčiti jednako i predvidljivo postupanje prema svim podnositeljima zahtjeva koji se vremenski gledano nalaze u istoj situaciji, osiguravajući da uspjeh zahtjeva za spajanje obitelji uglavnom ovisi o okolnostima koje se odnose na podnositelja zahtjeva, a ne na upravu – kao što je to trajanje obrade zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili zahtjeva za spajanje obitelji (vidjeti po analogiji presudu od 17. srpnja 2014., Noorzia, C-338/13, EU:C:2014:2092, t. 17.).

Dakako, s obzirom na to da je, kao što su to istaknule nizozemska vlada i Komisija, nespojivo s ciljem članka 10. stavka 3. točke (a) Direktive 2003/86 to da se izbjeglica koji je imao status maloljetnika bez pratnje u trenutku kad je podnio svoj zahtjev, ali koji je postao punoljetan za vrijeme trajanja postupka, može osloniti na prava iz te odredbe bez ikakvog vremenskog ograničenja kako bi ishodio spajanje obitelji, njegov zahtjev za spajanje mora biti podnesen u razumnom roku. Kako bi se odredio takav razuman rok, rješenje zakonodavca Unije u sličnom kontekstu članka 12. stavka 1. trećeg podstavka te direktive ima indikativnu vrijednost, tako da treba smatrati da zahtjev za spajanje obitelji upućen na temelju članka 10. stavka 3. točke (a) navedene direktive mora, u načelu, u takvoj situaciji biti podnesen u roku od tri mjeseca od dana kad je dotičnom maloljetniku priznat status izbjeglice.

(t. 51., 54., 55., 60., 61., 64. i izreka.)